

עמותת "הורות משותפת = טובת הילד"

צמצום מאבקי ההורים על יד מתן המלצה של "אחריות הורית משותפת"

אחד השינויים החשובים בעשור האחרון בדיני משפחה הוא שינוי התפיסה החברתית והמשפטית ביחס להורות של שני ההורים.

כיום, לאור המלצות ועדת שניט והתפתחות המחקר, ברור לעוסקים בתחום עד כמה הקשר בין האב לילד חשוב, בדיוק כמו הקשר בין האם לילד שתמיד היה מובן מאליו.

במקביל, אנו רואים יותר ויותר אבות המעוניינים לממש את הורותם גם לאחר גירושים, כשכיום, בניגוד לעשור הקודם, המערכת מאפשרת להם זאת. הקיבעון המחשבתי לגבי הורותה של האם כמי שיש לה חובה בלעדית לגידולו של הילד עקב מגדרה התפוגג, וכיום ברור שלכל אחד מההורים חלק חשוב בהתפתחותו של הילד.

המטרה של כולנו צריכה להיות סיום המריבות והתחרות הכה מיותרת בין ההורים 'לזכות' בתואר הנכסף של ההורה המועדף "ההורה המשמורן", כך שההורה האחר בעצם מוגדר "הורה משני". מאבק מיותר המתסיס ומלבה את מאבקי ההורים ואין לו עניין או חצי עניין עם טובת הילד.

המלצה/בקשה שלנו:

כך נראה החלק הרלוונטי בתסקיר. ישנה הפרדה מוחלטת בין המונחים **שונים** – בין ההמלצה להגדרה ההורית לבין חלוקת זמני השהות.

<u>המלצות</u>	
משמורת	חלוקת אחריות הורית משותפת
זמני שחרת	אמצע יום א-אמא

מעבר למקרים חריגים, המטרה היא שבכל תסקיר, ההמלצה תהיה ל "אחריות הורית משותפת" וזאת ללא קשר לחלוקת זמני השהות אותה יש לקבוע בהתאם למאפיינים הייחודיים של כל תא משפחתי (מקום מגורים, שעות עבודה, גיל ורצון הילד, וכו').

נדגיש - גם כאשר זמני השהות של האב עם הילד מצומצמים, ההגדרה ההורית תהיה "אחריות הורת משותפת".

נסביר:

הורה הוא תמיד הורה. הצבת שני ההורים במעמדות הוריים שונים היא מסר המשפיע לא רק על התפקוד היומיומי של ההורים בינם לבין עצמם, אלא גם על המסר שמועבר הלאה לילדיהם.

הגדרה הורית של "אחריות הורית משותפת" חשובה מסיבות רבות:

- מונעת מריבות מיותרות בין ההורים מי מהם ההורה השולט, הקובע, המחליט.
- מהווה הכרזה בפני הילדים, המשפחה והחברה כולה, שגם לאחר הגירושין הורותם של שני ההורים חשובה ומשמעותית.

3. יכולה לעזור בחלק מהמקרים במניעת מקרים של אי עמידה בזמני השהות.
4. מונעת בלבול וויכוחים מיותרים בנושא החלטות הנוגעות לילד – החלטות הנמצאות חוקית תחת אפוסטרופסות ההורים, וחייב שתתקבלנה במשותף.

והנה המלצה מתסקיר והחלטה של בית הדין הרבני בנושא. הדברים מדברים בעד עצמם.

משמורת יחידנית מעבירה מסר להורים, כי אחד מהם הוא "ההורה הטוב" ואילו השני הוא ההורה ה"פחות טוב" (במקרה הטוב) או ה"הורה רע" (במקרה הגרוע), עקב כוחותיהם וחולשותיהם, ההתחשבות ביניהם, שונותם הלגיטימית זה מזה ואקלים המאבק אשר בתוכו נקבע סטטוס זה.

החלטה

משמורת קבועה: המשמורת ההורית תהיה משותפת בין שני ההורים. כעקרון בית הדין רואה את שני ההורים כאחראיים על גידול ילדיהם, וכאמור בפרט במקרה זה אם מעמדו הרשמי של האב יהיה נחות בנוסף לכך שכאמור האם מוסיפה לנחיתות מעמדו מה שישפיע על המוטיבציה של אב כלפי הילדים שקשורים מאד גם לאביהם ולא רק לאמם {את זאת האם צריכה להפנים}, וכפי שעולה מהתסקיר כל הורה תורם תרומה ייחודית לגידול הילדים, והדבר משתקף ברצון הילדים לקשר איכותי ועמוק עם שני ההורים.

מדוע כיום, בניגוד לעבר, זה אפשרי?

בעבר, כאשר להורים הייתה הגדרה הורית שווה של "משמורת משותפת" (הגדרה של "אחריות הורית משותפת" עוד לא היתה קיימת/מקובלת) זה בהכרח אמר שיש גם זמני שהות רחבים. בחלק מהמקרים הופחת סכום המזונות. ההפחתה נבעה כמובן עקב חלוקת זמני השהות, אך מכיוון שהמונחים היו בזמנו 'מחוברים' זה לזה, לעיתים רבות נכתב בפסק הדין שתהיה הפחתה עקב המשמורת המשותפת, דבר שהביא לבלבול רב ואי רצון מצד אמהות לקבוע הסדר של "משמורת משותפת".

כיום, ישנה הפרדה בין ההגדרה הורית ("אחריות הורית משותפת" או "משמורת משותפת") ובין זמני השהות. שני מונחים שונים שכבר אינם 'שלובים' זה בזה.

לאחר פרסום ההלכה החדשה של בית המשפט העליון בתיק בע"מ 919/15, התחדדה ההבנה שלהגדרה ההורית עצמה, בניגוד לעבר, אין כל השפעה על נושא המזונות! ישנם מקרים בהם ראוי להפחית את סכום המזונות בהתאם לחלוקת זמני השהות (או שכר ההורים), אך להפחתה זו אין כל קשר להגדרה ההורית עצמה.

על מנת לצמצמם את מאבקי ההורים, על מנת למתן את עוצמת המלחמות, חשוב ורצוי להעביר לשני ההורים את המסר ששניהם חשובים בגידול הילד. הדרך לכך היא מתן הגדרה של "אחריות הורית משותפת" ברובם המכריע של התסקירים, ללא קשר לחלוקת זמני השהות.

גיא רוח, יו"ר

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

Guyraveh04@gmail.com